

net for 8 eller 16 Aars Tjeneste tillægges 2 Aar, og at det ikke staar omtalt i Lovforslaget, om dette Tidstillæg skal falde bort, eller om det skal bevares. Jeg forudsætter dog, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ikke vil have Tidstillæget taget bort, men helst vil beholde begge Dele, og der vilde da herigennem indtræde en Forhøjelse af 8,4, altsaa $8\frac{2}{5}$ pCt., naar man gaar ud fra det Tidspunkt, jeg før nævnte: Status den 1ste April 1895, paa hvilket der havde fundet en Tilgang Steb af 32 ny Pensionister. Det vil altsaa ses, at Medtagelsen af Hæderstegnstillæget ogsaa vil medføre et ikke saa lidt forhøjet Resultat. Det samme kan ikke siges om Medtagelse af Bestillingstillæget, thi det vil for Underofficerernes Vedkommende finansielt set kun veje meget lidt, medens det derimod forekommer mig, at det vilde være mindre principrigtigt at medtage Bestillingstillæget ved Pensionsberegningen; det er jo noget, der netop altid er holdt ude ved Beregningen af Pensioner. Medregne de man Bestillingstillæget for Officerernes Vedkommende, vilde der jo fremkomme et meget stort Tillæg. Der næst har Lovforslaget foreslaaet medregnet i Beregningen Dyrtidstillæget, der jo udgør 8 pCt. af de første 1.200 Kr. og 4 pCt. af de næste 800 Kr. Ved en Betragtning, der ligger nær, nemlig at Underofficererne i Almindelighed have 1.200 Kr., vil altsaa hyppigst 8 pCt. Beregningen være den, som kommer til Anvendelse, og man kan ved Undersøgelse, navnlig efter Tilgangen i 1894—95, statuere en Forhøjelse gennem Dyrtidstillæget, hvis det skal tages med i Beregningen, af 7,2 pCt. af den hele Sum. Endelig foreslaar Lovforslaget, at ogsaa Godtgørelsen for Naturalhjælper, nemlig Brød og Mundering, skal medtages i Beregningen, mod at de vel bekendte 100 Kr., nemlig den sædvanlige Aversionalsum, som er fastslaet som Erstatning for disse omtalte Goder, falde bort. Ogsaa mod dette Punkt har jeg nogle Indvendinger at gøre, idet jeg nemlig gaar ud fra, at man kan sætte Brødet omtrent til den samme Sum, som den ærede Ordfører omtalte, nemlig 32 Kr. Jeg tror, at man i Militæretaten senest har sat det til 30 Kr.; men jeg skal indrømme, at Priserne ere højt forskellige i de forskellige Garnisoner, og at det ikke er let at finde de rette Tal. Det forekommer mig altsaa, at man godt kan tage de 30 Kr. eller 32 Kr.; men hvad man saa tager, forekommer det mig urigtigt gennem Medtagelsen af Brødpriiserne at komme ligesom tilbage til Beregningen efter Sædtillæg, som man jo netop har forladt tidligere. Der er og-

saadet Hensyn at tage, at man, naar man lægger Beløbet for Brødpriiserne til Beløbet for Munderingspengene, saaledes som jeg ser paa det, ikke naar op til de 100 Kr.; thi Munderingsgodtgørelsen, der ganske vist har forskellig Værdi, ligger mellem 46,80 Kr. og 75,00 Kr. — for Fodfolket er den 54 Kr. — saa at det vil vise sig, at naar man tager Gennemsnittet for Munderingsgodtgørelsen og lægger Brødpriiserne dertil, naar man ikke en Gang op til de 100 Kr. Dermed vil jo hele den foreslaaede Beregning, der skulde være fordelagtig for Pensionsberegningen, falde; den vil tværtimod være til Skade for Pensionisterne, og jeg kan derfor ikke se, at man skal tage den med. Det er ganske vist, at der er enkelte militære Underklasser, f. Eks. Husarerne, der kunne lidt højere op med Munderingspengene — der vil for deres Vedkommende kunne være en lille Fortjeneste, nemlig 5,50 Kr. over de 100 Kr. — og maaste det ogsaa for Stabsjergenter kan stille sig lidt forskellig fra de andre Klasser; men det er jo dog kun en saa lille Del af alle de pensionsberettigede, at det, som sagt, forekommer mig, at man helst bør holde dette Element helt ude af Beregningen.

Jeg kommer altsaa til det Resultat, at de Tillægsbeløb, hvorom der efter Lovforslaget bliver Tale, ere altfor store til, at man kan vente at sætte dem igennem, idet de, som jeg anførte, udgøre for Pensionen 11,11 pCt., for Hæderstegnstillæget 8,4 pCt. og endelig for Dyrtidstillæget 7,2 pCt., i alt et Tillæg af 26,71 pCt. Der er saa endda aldeles ikke medregnet det Hensyn, som dog ligger nær, at man kunde ønske at medtage ogsaa de Pensioner, som allerede ere ydede. Holder man sig nemlig ikke blot til de Pensioner, der skulle ydes efter en saadan Lovs Vedtagelse, men ogsaa vil give Loven til en vis Grad tilbagevirkende Kraft, ville Beløbene jo stige ganske overordentlig. Naar der derfor spørges om, hvad Stilling jeg vilde anbefale eller selv kunde ønske at tage til dette Lovforslag, vil jeg straks udtale, at mig vil det forekomme rimeligt at holde sig til et af de Momenter, som her ere bleve fremsatte af de ærede Forslagsstillere, saaledes at man tog den Faktor, som man bedst kunde tumle, for derved at opnaa et passende og godt Resultat og et ordentligt Tillæg. Jeg vil saaledes pege paa, at man, naar man medtog alene Dyrtidstillæget ved Beregningen af Pensionen, da dette Dyrtidstillæg kan sættes omtrent til 7 pCt., muligvis vilde kunne opnaa et overkommeligt Resultat og ogsaa skabe Underofficersklasserne et ret anseligt Tillæg. Det er derfor en Hensigtstilling, jeg vil tillade mig at gøre, at